

Προς
Δήμαρχο Βέροιας
Πρόεδρο Κοινοτικού Συμβουλίου Φυτιάς
Κοιν.
Βουλευτή Ημαθίας
Τάσο Μπαρτζώκα
Τοπικό τύπο

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε Βεροίας Κωνσταντίνε Βοργιαζίδη,

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε Φυτιάς Κώστα Βύζα,

Αξιότιμα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου Φυτιάς

Είναι μεγάλο προτέρημα για ένα χωριό να έχει καταγραμμένη την ιστορία του. Έτσι οι εν ζωή χωριανοί μαθαίνουν το πώς ζούσαν οι πατεράδες, γιαγιάδες και γενικά οι πρόγονοί τους. Αλλά και οι νέοι εισερχόμενοι, οι ξενοφερμένοι Φυτιώτες όπως πχ εγώ, διαβάζοντας την ιστορία του χωριού γίνονται πιο εύκολα κομμάτι και κανονικά μέλη της μικρής χωριάτικης κοινωνίας.

Αυτό το μεγάλο προτέρημα το έχει η Φυτιά. Ένα γραφικό χωριό μόνο λίγα χιλιόμετρα έξω από την Βέροια στις πλαγιές του Βερμίου. Ένας Φυτιώτης, άνθρωπος των γραμμάτων από αγάπη προς την γενέτειρα πατρίδα του, ασχολήθηκε με ζήλο, με επιμονή και υπομονή για την εύρεση της ιστορικής αλήθειας και κατόρθωσε να αποπερατώσει ένα για την Φυτιά σημαντικό έργο. Ο Δημήτρης Κ. Βύζας.

Διαβάζοντας πριν δυο χρόνια το πρώτο του βιβλίο «Τσιόρνοβο-Φυτιά-Ημαθίας» (2015) θέλησα να μάθω αν υπάρχουν και άλλα βιβλία που αναφέρονται στην Φυτιά. Έτσι και επισκέφτηκα την βιβλιοθήκη του χωριού. Με έκπληξη διαπίστωσα, πως το βιβλίο του Δημήτρη Βύζα ούτε καν βρίσκεται στην βιβλιοθήκη. Στις συναντήσεις που είχα με τον συγγραφέα και τον τότε πρόεδρο του χωριού έμαθα περισσότερα και δυστυχώς όχι ευχάριστα.

Σαν ξενομερίτης Φυτιώτης δεν θα ήθελα να προβώ σε οποιοδήποτε υποδείξεις και κριτικές. Θέλω όμως να ξέρουν οι Φυτιώτες, πως αυτό που έκανε ο Δημήτρης Κ. Βύζας για την Φυτιά είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση. Με την καταγραφή των «γυμνών» ιστορικών γεγονότων του χωριού στο πρώτο του βιβλίο «Τσιόρνοβο-Φυτιά-Ημαθίας» (2015) και με τις όμορφες χιουμοριστικές αλλά αληθινές ιστοριούλες στο δεύτερο «Θυμητάρια της Φυτιάς, εύθυμα και σοβαρά» που μόλις εκδόθηκε (Ιούλιος 2019), δίνεται μια ολοκληρωμένη εικόνα του χωριού για τα τελευταία 100 έως 150 χρόνια. Μπορεί ο συγγραφέας να χρειάστηκε πάνω από 10 χρόνια για να μάθει την ιστορία της Φυτιάς αλλά ο κάθε άλλος Φυτιώτης και Ξενοφυτιώτης θα χρειαστεί μόνον λίγες μέρες. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε αυτό το αξιέπαινο παιδί της Φυτιάς, το οποίο είχα την τύχη να γνωρίσω και προσωπικά.

Για το δικό μου το χωριό τον Άγιο Πέτρο Αρκαδίας που βρίσκεται στο Πάρνωνα, ο Αγιοπετρίτης ιστορικός Θάνος Βαγενάς έχει ήδη καταγράψει την ιστορία. Στο βιβλίο «το ιστορικό του Αγίου Πέτρου» διάβασα πως το χωριό, που για πρώτη φορά

εμφανίζεται το 1435, έχει μια μεγάλη ιστορία που φτάνει μέχρι τα προ Χριστού μυθικά χρόνια. Έμαθα τα βιώματα των συγχωριανών μου κατά την μακράν περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αναφέρω παραδειγματικά, πως για την λύση μιας σοβαρής διαφωνίας, μεταξύ χωριανών και εκκλησίας, η ηγεσία του χωριού επισκέφτηκε την Κωνσταντινούπολη και ζήτησε την μεσολάβηση του τότε Σουλτάνου. Το ότι στο χωριό μου το 1600 γεννήθηκε ο Άγιος Νείλος και ότι περί τα 1700 πέρασε μια μικρή περίοδο υπό βενετσιάνικη κυριαρχία ως territorio di San Pietro di zaccogne το έμαθα από τον ιστορικό του χωριού μου. Από αυτόν έμαθα επίσης τον ρόλο που έπαιξε ο Άγιος Πέτρος στην επανάσταση του 1821. Για την φτώχεια και για την μοναδική διέξοδο, την μετανάστευση των συγχωριανών σε Αμερική, Καναδά και Αυστραλία. Για τον Αγιοπετρίτη Δήμαρχο του San Franzisco στην 10ετία του 1950, για την Αγιοπετρίτσα τραγουδίστρια Νάνα Μούσχουρη. Για του Α΄ και Β΄ παγκόσμιο πόλεμο αλλά και για τα εγκλήματα των Αγιοπετριτών ενάντια σε Αγιοπετρίτες κατά την διάρκεια του Εμφυλίου και για τον Μπάρμπα Π. που πέθανε από τον καημό του, αδυνατών να συμφιλιώσει τα δύο αντιμαχόμενα παιδιά του. Για τον αντάρτη Καπετάνιο Πέτρο που αργότερα έγινε ο Πάπα-Πέτρος στο χωριό. Από τον ιστορικό Θάνο Βαγενά έμαθα πως ένα τσοπανόπουλο γύρω στα 1800 έφερε το όνομα Καρράς από τον Ταϊγέτο στον Πάρνωνα, στο βουνό του χωριό μου. Για όλα αυτά που έμαθα, δεν μπορώ παρά να ευχαριστήσω τον άνθρωπο, τον ιστορικό, που αφιέρωσε πολλά χρόνια από την ζωή του για να καταγράψει την ιστορία του χωριού μου. Τον Θάνο Βαγενά.

Έτσι και με αυτό το κείμενο που απευθύνω προς τον Δήμαρχο της Βέροιας και στα μέλη του κοινοτικού συμβουλίου της Φυτιάς, επιθυμώ να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον άνθρωπο εκείνον που μου έδωσε την ευκαιρία μέσα σε λίγες μόνο μέρες να γνωρίσω, σαν ξενομερίτης Φυτιώτης, την μικρή κοινωνία της Φυτιάς και μάλιστα σε όλη την διάρκεια των τελευταίων 100 έως 150 χρόνων. Μιας κοινωνίας που αν εξαιρέσουμε τις ντοπιολαλιές των δύο χωριών, διαπίστωσα πολλές ομοιότητες με την κοινωνία του δικού μου χωριού, του Αγίου Πέτρου Κυνουρίας.

Ευχής έργον θα ήταν λοιπόν, το παράδειγμα των δύο αυτών ιστορικών να έχει συνέχεια. Τόσον στην Φυτιά όσον και στον Άγιο Πέτρο υπάρχουν αξιόλογα προς καταγραφή θέματα. Το βιογραφικό του Φυτιώτη μετανάστη Μάστορα, παραδείγματος χάριν, θα ήταν ό,τι καλύτερο υλικό υπάρχει για την καταγραφή της ιστορία της ελληνικής μετανάστευσης στις αρχές το 20^{ου} αιώνα.

Ο ίδιος προσωπικά εμπνευσμένος από τους δύο αυτούς ιστορικούς, προσπαθώ σήμερα να καταγράψω και να χαρίσω στα εγγόνια μου το ιστορικό της οικογένειάς μου. Και σ αυτήν μου την προσπάθεια επέλεξα σαν πρότυπο τα δύο βιβλία του Δημήτρη Κωνσταντίνου Βύζα..

Δρ. Κωνσταντίνος Καρράς, Vivaldiweg 6, 70195 Stuttgart

Πρώην πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Στουτγάρδης και της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας. Νυν πρόεδρος «Ένωσης Ελλήνων Επιστημόνων και Διανοουμένων Βάδην Βυρτεμβέργης α. Σ.»